

РЕШЕНИЕ

№ 20269

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 01.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5720** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.76, ал.5 ЗЗО, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на “Специализирани болници за рехабилитация – Национален комплекс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на санкции № 13/РД-253С-128/06.04.2023 г., издадена от директора на РЗОК – П., с която на дружеството –жалбоподател за нарушение на чл.421, ал.1, предл.първо, б.“б“ от Н. за МД за 2020-2022 г. във вр.чл.59, ал.11, т.1, предл.първо, б.“б“ и чл.59, ал.13, предл.първо от ЗЗО е наложена санкция „частично прекратяване на договора“.

В жалбата се излагат съображения, че оспорваният административния акт е издаден при допуснати нарушения на процесуалните правила, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона, поради което се отправя искане за неговата отмяна от съда. В тази връзка на първо място, се сочи, че в издадената заповед изобщо не били обсъдени възраженията, подадени от страна на лечебното заведение. Не били обсъдени и констатациите на Арбитражната комисия – [населено място] от проведеното заседание на 05.01.2023 г. Ето защо, атакуваната заповед била издадена при неизяснена фактическа обстановка и при неяснота на мотивите, което от своя страна водело до нарушаване правото на защита на жалбоподателя – да разбере фактическите и правни рамки на властническото волеизявление и адекватно да организира защитата си.

На следващо място, в жалбата се сочи, че допуснатите съществени нарушения на административнопроизводствените правила, са довели и до неправилно приложение на материалния закон. В случая безспорно било установено, че З. Т. М. К. с ИЗ №

3082/2022 г. е провела лечение в “Специализирани болници за рехабилитация – Национален комплекс“ ЕАД („СБР-НК“ЕАД), филиал В. по КП № 265 в периода 20.07.2022 г.-27.07.2021 г. В деня на постъпването си в лечебното заведение К. собственооръчно подписала всички необходими за това документи, включително и полица за застраховка „злополука“. При чекиране на личната карта на пациента за извършване на хоспитализацията му, системата не индикирала наличие на хоспитализация в друго лечебно заведение и е предоставила възможност процедурата по постъпването му в „СБР-НК“ЕАД, филиал В. да завърши успешно. При пациента Т. К. както при хоспитализацията ѝ на 20.07.2022 г., така и при дехоспитализацията ѝ – на 27.07.2022 г. електронната система не отчела наличието на проблем, поради което невярно било твърдението в атакуваната заповед за отчитането на проблем при извършване на хоспитализацията ѝ. Твърдението в заповедта, че хоспитализацията на К. в „СБР-НК“ЕАД, филиал В. е осъществена от друго лице с нейната лична карта било изцяло необосновано и недоказано, като поставяло въпросът как е извършена дехоспитализацията ѝ от лечебното заведение в [населено място]. В тази връзка, в жалбата се излагат аргументи, че административният орган не е анализирал противоречията между наличната медицинска документация и изложеното от г-жа К. при проведената ѝ телефонна анкета от служители на РЗОК – В., като безкритично е приел за достоверно обяснението на К. при проведения телефонен разговор с нея.

По-нататък в жалбата се твърди, че лечебното заведение е извършило всички документирани медицински дейности на пациентката Т. К. за периода 20.07.2022 г. -21.07.2022 г., които се включвали в рамките на КП № 265, поради което не било извършено нарушение на Н. и на индивидуалния договор, сключен между „СБР-НК“ЕАД, филиал В. и РЗОК – П..

На последно място, в жалбата се надеждат доводи за несъразмерност на наложената санкция с твърдяното нарушение и несъответствие на издадената заповед с целта на закона.

В проведените по делото съдебни заседания, дружеството –жалбоподател се представлява от пълномощника си –адв. К., който поддържа жалбата и отправя искане оспорената заповед да бъде отменена. Допълнителни аргументи в тази насока развива в представени писмени бележки. Претендира в полза на жалбоподателя да бъдат присъдени направените в производството разноски, съобразно представения списък.

Ответникът - директор на РЗОК – П., чрез своя пълномощник –юрк.Г. оспорва жалбата и отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли като неоснователна. Подробни съображения за това развива в представени писмени бележки. При такъв изход на правния спор претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от дружеството –жалбоподател разноски за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изразява становище по жалбата и не взема участие в производството.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните по делото, а и от представените писмени доказателства се установява, че между НЗОК, представлявана на основание чл.20, ал.1, т.1 от ЗЗО от директора на РЗОК-П. и „СБР-НК“ЕАД, филиал В., представлявано от директора д-р И. П. е сключен индивидуален договор № 13/РД-29-387/26.02.2020 г. за оказване на

болнична помощ по клинични пътеки.

Със Заповед № 13/РД-24-458/27.09.2022 г. на Директора на РЗОК-П. е възложено извършването на проверка на дружеството-жалбоподател по изпълнение на Н. за МД за 2020-2022 г. и ИД № 13/РД-29-387/26.02.2020 г. по време на хоспитализация на З.. Указано е, че проверката следва да се извърши в срок от пет работни дни и е възложена на двама поименно посочени контролбори – длъжностни лица от РЗОК - П..

Резултатите от проверката са обективирани в съставен Протокол № 13/РД-24-458-1/05.12.2022 г. Видно от съдържанието на същия е, че за м.юли 2022 г. е отчетена хоспитализация ИЗ № 3082/2022 г. на З. Т. М. К., ЕГН 490629**** с период на хоспитализация от 20.07.2022 г. до 27.07.2022 г. с приемна диагноза по М. Z50.8 „Лечение, включващо други видове рехабилитационни процедури, M47.26 Други спондилози с радикулопатия –поясен отдел и с отчетени дейности по дни за периода на хоспитализацията.

При извършената проверка било констатирано, че хоспитализацията по ИЗ № 3082/2022 г. на пациента Т. М. К. е включена в месечно известие на одобрена за заплащане дейност и е заплатена на „СБР-НК“ЕАД, филиал В. съгласно фактура № [ЕГН]/09.08.2022 г.

От справка за З. Т. М. К. се установили хоспитализации по КП с припокриващи се периоди с лечебно заведение Р. № [ЕГН], „МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място], ИЗ № 2197/2022 г., КП 72.1 „Едноскопско и медикаментозно лечение при остро кървене от гастроинтестиналния тракт при лица над 18 години“ с период на хоспитализация от 18.07.2022 г. до 21.07.2022 г.

В тази връзка с писмо изх. № 13/35-03-6/03.10.2022 г. била изискана информация от РЗОК – В. относно извършена проверка и заплащане на отчетената хоспитализация на Т. К. в МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място] по КП № 72.1.

От РЗОК –В. с писмо изх. № 13/35-03-6#2/24.10.2022 г. била получена информация за извършена проверка в МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място] по отношение на хоспитализацията на пациента Т. К., при която не били констатирани нарушения относно спазването на ДЛА. В хода на проверката била проведена телефонна анкета с г-жа К., за което бил съставен протокол от 13.10.2022 г. Пациентката потвърдила, че през месец юли 2022 г. е била хоспитализирана в МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място] за периода от 18.07.2022 г. до 21.07.2022 г., като не е напуснала лечебното заведение преждевременно. След изписването ѝ от МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място] е постъпила в „СБР-НК“ЕАД, филиал В.. Дублираните дати на престоя си в двете лечебни заведения г-жа К. обяснила с това, че съпругът ѝ постъпил в „СБР-НК“ЕАД, филиал В. на лечение по –рано и е направил регистрация и на нейно име.

НЗОК е заплатила на МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място] отчетената дейност с ИЗ № 2197/2022 г.

При извършената проверка на място в „СБР-НК“ЕАД, филиал В. се установило, че съгласно направление за хоспитализация (бл.МЗ-НЗОК № 7), приложено към история на заболяването, пациентката Т. К. е постъпила в отделение по физикална и рехабилитационна медицина на 20.07.2022 г. за „Лечение, включващо други видове рехабилитационни процедури (М. Z50.8), с определена диагноза „Други спондилози с радикулопатия –поясен отдел“ (M47.26) по КП 265. Същата била дехоспитализирана на 27.07.2022 г. Информацията, обективирана на първа страница от ИЗ № 3082/2022

г., лист за преглед на пациент в КДБ/СО № 3082/20.07.2022 г., декурзусите на ИЗ, както и епикриза на З. Т. М. К., че е приета в лечебното заведение във В. на 20.07.2022 г. не кореспондира с информацията от проведената телефонна анкета с пациентката от служители на РЗОК – В..

В историята на заболяването бил приложен лист за преглед на пациент от 20.07.2022 г., като била назначена съответната терапия. Към ИЗ № 3082/2022 г. била приложена функционална оценка „гръбначен стълб“ от 20.07.2022 г. и температурен лист за периода на хоспитализацията на Т. К..

В историята на заболяването били отразени две ежедневни визитации от лекуващия/дежурния лекар за всеки ден в периода 20.07-27.07.2022 г.

Съгласно отразените декурзуси в ИЗ на пациентката: от дата 20.07.2022 г. -10:40 часа: „Vide anamnesis et status praesentem д-р Ш.“; 13:50 часа: „Назначена рехабилитационна програма от специалист по ФРМ.ТН 1-7 д-р П.“; 16:30 часа: „Статус идем д-р П.“.

Извършващите проверката приели, че „СБР-НК“ЕАД, филиал В. по отношение хоспитализацията на Т. К. е отчело неизвършена дейност в периода 20.07.2022 г.-21.07.2022 г., тъй като пациентката в този период е била хоспитализирана в МБАЛ Евророспитал“ ООД – [населено място] с ИЗ № 2197/2022 г., което се потвърждавало и от телефонната анкета, проведена с пациентката от РЗОК – В..

От направената справка в ПИС на НЗОК при приема на пациентката Т. М. К. в „СБР-НК“ЕАД, филиал В. е регистрирано събитие –хоспитализация на 20.07.2022 г. в 09:38 часа, лична карта, от четец, с нередност –повторна хоспитализация в друго ЛЗБП.

На 27.07.2022 г. в 09:15 часа от „СБР-НК“ЕАД, филиал В. е регистрирано събитие дехоспитализация, лична карта, от четец, с нередност –дехоспитализация без предварителна хоспитализация.

Описаните констатации представлявали нарушение на чл.421, ал.1, предл.първо, б.“б“ от Н. за МД за 2020-2022 г. във вр.чл.59, ал.11, т.1, предл.първо, б.“б“ от ЗЗО. Указано е, че обектът на проверката има право да подаде писмено становище пред Управителя на НЗОК/Директора на РЗОК - П. по направените в протокола констатации в 7-дневен срок от връчването му.

На 06.12.2022 г. директорът на лечебното заведение д-р И. П. се запознал с констатациите в Протокол № 13/РД-24-458-1/05.12.2022 г.

На същата дата-05.12.2022 г. бил изготвен и Протокол за неоснователно получени суми № 13/РД-24-458-2, препис от който бил връчен на д-р И. П. на 06.12.2022 г. Видно от съдържанието на цитирания протокол на основание чл.76б, ал.1 от ЗЗО, „СБР-НК“ЕАД, филиал В. следвало да възстанови неоснователно получената сума за клинична пътека в размер на 450,34 лева. Посочено е, че писмени възражения се приемат от Управителя на НЗОК/Директора на РЗОК – П. в 7-дневен срок от връчване на протокола.

На 12.12.2022 г. е депозирано писмено възражение от директора на проверяваното дружество с вх. № 13/29-02-2293-1/12.12.2022 г.

Със Заповед № 13/РД-18-58/29.12.2022 г. на директор РЗОК – П. на основание чл.75, ал.5 от ЗЗО и чл.425, ал.5 от Н. № РД-НС-01-4/23.12.2019 г. за медицинските дейности между НЗОК и БЛС за 2020-2022 г. била конституирана арбитражна комисия, която да разгледа констатациите от протокол № 13/РД-24-458-1/05.12.2022 г., оспорени с горепосоченото възражение и допълнението към него, подадено с писмо на 13.12.2022

г. Заседанието на АК било насрочено за 05.01.2023 г. в 14:00 часа. Видно от съдържанието на Протокол № 2/05.01.2023 г. арбитражната комисия не е взела решение, като при проведеното гласуване са отчетени три гласа „за“ потвърждаване на констатацията, направена в № 13/РД-24-458-1/05.12.2022 г. и три гласа „против“ потвърждаване на констатацията.

С писмо изх. № 13/35-03-1/25.01.2023 г. от директора на РЗОК – П. била отправена молба до директора на РЗОК – В. да изпрати материалите по преписката във връзка с извършената проверка на МБАЛ „Еврохоспитал“ ООД – [населено място] по КП № 72.1, включително и протоколираната анкета с г-жа Т. К.. Отговорът на директора на РЗОК – В., ведно с приложенията към него бил получен с писмо вх. № 35-13-6/4/02.02.2023 г.

След като се запознал с цялостната налична документация по случая, ответният орган издал оспорената по делото Заповед за налагане на санкции № 13/РД-253С-128/06.04.2023 г.

Процесната заповед била връчена срещу подпис на представител на „СБР-НК“ЕАД, филиал В. на 10.04.2023 г.

По делото е изслушано и прието заключение на съдебно –почеркова експертиза, събрани са и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетели.

От заключението на цитираната почеркова експертиза се установява, че подписите, положени от името на Т. М. К. за „подпис на пациент“ и за „декларатор“, както и срещу думите: „подпис“ и „получих две броя епикризи“ в документите, обект на експертизата, не са положени от Т. М. К.. Съдът кредитира с доверие изготвеното експертно заключение, като компетентно и обективно, даващо обоснован отговор на поставените задачи. Съдът категорично не споделя тезата на процесуалния представител на жалбоподателя, че в експертното заключение са налице противоречия, като на стр.6 от същото, вещото лице допускало, а в заключението си било категорично, че подписите, обект на експертизата не са положени от лицето Т. К.. В тази връзка следва да се отбележи, че на стр.6 от експертизата вещото лице „допуска, че подписите не са положени от едно лице“, т.е. възможно е тези подписи да са положени от две различни лица, докато в заключението си дава категоричен отговор, че подписите обект на анализ и графологично изследване не са положени от Т. М. К., а са положени от друго лице, посредством имитация на подписите на К.. В потвърждение на заключението си, вещото лице акцентира и на констатираната от него разлика между ръкописния текст „Т. К.“, изпълнен над положения подпис от името на Т.К. в „Заявление от Т. К., постъпваща на лечение в „СБР-НК“ЕАД, филиал В., с дата 20.07.2022 г. и ръкописни текстове изпълнени от същото лице, използвани като сравнителен материал.

В хода на съдебното производство са разпитани в качеството на свидетели лицата Т. К.; нейният съпруг – С. К.; Т. П. –медицински регистратор в „СБР-НК“ЕАД, филиал В.; П. Л. –лекар в „СБР-НК“ЕАД, филиал В.; д-р И. П. –директор „СБР-НК“ЕАД, филиал В.; И. И. – РЗОК – П., участвала при извършване на проверката в „СБР-НК“ЕАД, филиал В.; д-р М. К. – РЗОК – В.; К. К. –контрольор в РЗОК – В..

В разпита си пред съда св.К. е категорична, че е била хоспитализирана в болницата в [населено място] за една или две нощувки, както и че заедно със съпруга си са постъпили в лечебното заведение във В., за където са пътували двамата заедно със семейния им автомобил. Два пъти св.К. заявява пред съда, че няма спомен при проведения с нея телефонен разговор да е казвала, че съпругът ѝ е отишъл преди нея

във В., където е чекирал по –рано личната ѝ карта, а тя е пристигнала там впоследствие.

При предявяване на св. К. на медицинските документи, подписани от нея, последната не потвърждава с нужната категоричност, че документите носят нейния подпис. Същата изразява несигурност, като казва: „прилича на моя подпис...като гледам е моя подпис...този подпис е малко по –различен от моя и не мога да преценя..... „ Св.К. обаче заявява пред съда, че във В. лично тя е подписала всички документи, като не е възможно съпругът ѝ да ги е подписал.

В показанията си св.К. също сочи, че заедно със съпругата си са пътували за [населено място] и заедно са постъпили на лечение там. Св.К. категорично заявява пред съда, че между двете хоспитализации на съпругата му – в болницата в [населено място] и в [населено място] е имало интервал от време, както и че съпругата му максимум два дни е била в болницата в [населено място].

Показанията на свидетелите Т. П., д-р П. Л. и д-р И. П., работещи в „СБР-НК“ЕАД, филиал В. са еднопосочни относно фактът, че семейството от [населено място] са пристигнали заедно на 20.07.2022 г. в лечебното заведение, където са се чекирали с личните си карти и са подписали необходимите медицински документи. Св.П. обясни пред съда, че е запомнила пациентката Т. К., тъй като последната се представила за медицински работник и помолила да бъде освободена от потребителска такса. Св.П. установила, че служебната карта, която представя пациентката е изтекла през 2009 г. (л.21- гръб от делото), поради което отишла да попита директора – св.И. П. дали да освободи пациентката от потребителската карта. Св.П. ѝ отговорила, че няма бивш медицински работник и че няма проблем да я освободи от дължимата потребителска такса.

Както св.П., така и св.П. в показанията си са категорични, че при хоспитализация на пациента Т. К. четецът не е показал, че пациента е хоспитализиран на друго място. Св.П. обясни пред съда, че не може да отговори на коя дата се е появило цитираното в процесната заповед съобщение от ПИС на НЗОК, но към дата 20.07.2022 г. такова съобщение не е било налично, поради което е била осъществена хоспитализацията на г-жа Т. К..

Съдът се намира в обективна невъзможност да установи на коя дата е било генерирано от ПИС процесното съобщение, че за пациента Т. К. е налице „повторна хоспитализация в друго ЛЗБП“, тъй като от наличната в кориците на делото разпечатка (л.100) се установява, че последното обновяване на информацията е от дата 20.10.2022 г. Коментираната разпечатка отразява справка за хоспитализация и дехоспитализация по клинични пътеки в „СБР-НК“ЕАД, филиал В., обхващаща периода 01.07.2022 г.-20.10.2022 г., за който на 20.07.2022 г. при хоспитализация на Т. М. К. с лична карта от четец е констатирана нередност – „Повторна

хоспитализация“ в друго лечебно заведение, а на 27.07.2022 г. при дехоспитализацията на същото лице е отчетена нередност – „дехоспитализация без предварителна хоспитализация“.

В показанията си д-р И. И. –контрольор от РЗОК - П. обяснява пред съда, че при направена справка за З. Т. К. се установили две хоспитализации – в МБАЛ – В. за периода от 18.07.2022 г. до 21.07.2022 г. и в „СБР-НК“ЕАД, филиал В. за периода 20.07.2022 г. – 27.07.2022 г. В хода на проверката изисквала информация от РЗОК – В. дали е извършвана проверка на хоспитализацията на З. К. в ЛЗ в [населено място] и дали дейността е заплатена или не. От РЗОК – В. бил получен отговор, че е била извършена проверка и не са били констатирани нарушения по КП 72.1 за пациента К.. Била направена анкета по телефона с г-жа К., която обяснила, че не е напускала по –рано ЛЗ във В., а била предоставила личната си карта на съпруга си, който да я регистрира във В., където тя отишла по –късно.

В показанията си д-р И. акцентира на обстоятелството, че в ЛЗ в [населено място] К. е съобщила придружаващи заболявания – хипертонична болест II степен, докато в медицинската документация в [населено място] липсвали посочени придружаващи заболявания, което било от съществено значение с оглед определяне на адекватно лечение и процедури в ЛЗ във В., като топлинните процедури с директно прилагане на топла вода и затоплящи превръзки с парафин били противопоказни при наличие на високо кръвно налягане и тахикардия.

Напълно еднопосочни са показанията на свидетелите М. К. и К. К. – РЗОК – В., извършили проверката за хоспитализацията на Т. К. в „МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място]. При направената проверка в лечебното заведение установили хоспитализация на Т. К. за периода 18.07.2022 г. до 21.07.2022 г. по КП № 72.1. Пациентката била изписана с „ръчно форсиране“, т.е. не е била чекирана личната ѝ карта. За това обстоятелство направили проверка, като се обадили по телефона на г-жа К.. За проведената телефонна анкета съставили протокол от 13.10.2022 г., който изпратили в РЗОК –П.. Г-жа К. заявила при проведения телефонен разговор, че съпругът ѝ е отишъл с нейната лична карта във В., докато тя се е намирала в ЛЗ в [населено място], където спазила целия си болничен престой. Свидетелите К. и К. се доверили на казаното от пациента по телефона и не изискали информация от „МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място], за да установят какви обстоятелства са наложили на 21.07.2022 г. пациентът Т. К. да бъде изписан ръчно, а не чрез чекиране на личната му карта.

В заключение, след анализ на цялата доказателствена съвкупност настоящият съдебен състав намира, че е налице доказателствена празнота,

която не е изяснена в хода на административното производство и която не може да се запълни в съдебната фаза, а именно установяване по категоричен начин на факта дали Т. К. е спазила пълния си период на хоспитализация, посочен в медицинската документация от „МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място], респ. дали не си е тръгнала от ЛЗ по –рано, което пък от своя страна да е довело до ръчното ѝ изписване от това лечебно заведение. Неизясняването на този факт, поставя под съмнение достоверността на извода на административния орган за осъществено нарушение от страна на „СБР-НК“ЕАД, филиал В., където видно от медицинската документация са били извършени описаните медицински процедури на Т. К. за престоя ѝ в лечебното заведение.

Настоящият съдебен състав не може да се довери единствено на заключението на изготвената съдебно–почеркова експертиза, за да направи извод, че на процесните дати -20 и 21.07.2022 г. пациентът Т.К. не се е намирал в ЛЗ в [населено място]. В случая не следва да се възприемат с по–ниска доказателствена стойност останалите събрани по делото доказателства – гласни доказателствени средства и писмени такива –наличната медицинска документация.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Според разпоредбата на чл.76, ал.5 ЗЗО, наложените санкции подлежат на съдебно обжалване по реда на АПК.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В изпълнение на правомощията си съдът констатира, че оспорената Заповед № 13/РД-253С-128/06.04.2023 г. е издадена от компетентен орган, в кръга на материалната му компетентност по закон – чл.76, ал.2 ЗЗО и с оглед териториалната му компетентност, според местоположението на проверявания обект, който се намира в [населено място] и съгласно клаузите на сключения индивидуален договор № 13/РД-29-387/26.02.2020 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки между РЗОК-П. и „СБР-НК“ЕАД, филиал В..

Спазена е писмената форма на акта, съгласно чл. 59, ал. 1 от АПК, като същият съдържа всички изискуеми реквизити, с оглед неговата валидност, респективно са налице задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително фактически и правни основания за постановяване на процесната заповед.

На следващо място, съдът намира, че при издаване на заповедта са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са ограничили правото на защита на жалбоподателя и представляват основание за отмяна на оспорения акт. В нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК административният орган не е изяснил прецизно фактите и обстоятелствата във връзка с дехоспитализацията на пациента Т. К. от ЛЗ в [населено място]. Основателно е възражението на жалбоподателя, че изводът на административния орган се базира единствено на проведената телефонна анкета с пациентката К., която обаче пред съда не потвърди заявеното от нея в процесния телефонен разговор, за който е изговен протокол от РЗОК – В., възприет безрезервно от АО.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от АПК, административният орган може да изисква сведения от неучастващи в производството лица, когато това е нужно за изясняване на съществени факти и обстоятелства от значение за производството и те не могат да бъдат установени по друг начин. Съгласно чл. 44, ал. 2 от АПК, сведенията се дават писмено. Те се подписват от лицата, които са ги дали, и се приподписват от административния орган или от определен от него служител. Според чл. 44, ал. 3 от АПК, когато лицето не може да даде сведения писмено, то се призовава да ги даде устно пред административния орган или определен от него служител. Сведенията се записват и подписват от органа или служителя с означаване на името и длъжността му и се приподписват от лицето. Разпоредбата на чл.44, ал.4 от АПК предвижда, че административният орган разяснява на лицата по ал. 1, че при оспорване на административния акт пред съда могат да бъдат разпитани като свидетели. Според чл. 44, ал. 5 от АПК, страните в производството имат право на достъп до дадените по реда на ал.2 и 3 сведения. Административният орган не е събрал такива доказателства служебно и не е изяснил значимите за случая факти, като съдът не може да санира този недостатък на административното производство в рамките на съдебното производство чрез събиране на гласни доказателствени средства.

Неизяснената в пълнота фактическа обстановка е довела до произнасяне в нарушение на материалноправните разпоредби. Не се установява

визираното в заповедта нарушение, че изпълнителят на болнична медицинска помощ „СБР-НК“ ЕАД, филиал В. е отчел неизвършена медицинска дейност за периода 20.07-21.07.2022 г., тъй като З. Т. К. е била хоспитализирана в „МБАЛ Еврохоспитал“ ООД – [населено място]. По гореизложените аргументи настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед следва да бъде отменена, респективно подадената срещу нея жалба следва да бъде уважена.

В случая, разноски се претендират и от двете страни, като при този изход на правния спор разноски се дължат в полза на жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. От представените писмени доказателства се установяват направени такива в размер на 50 лева – платена държавна такса, 750 лева- депозит за експертиза и платен адвокатски хонорар на упълномощения представител в размер на 3480 лева.

Предвид направеното възражение от страна на процесуалния представител на ответника за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение с искане за неговото редуциране по реда на чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 5 от ГПК и с оглед минималния размер, предвиден в разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за адвокатските възнаграждения за подобен вид дела - от 1 000 лв., съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 1600 лева. Същото е съобразено с конкретната фактическа и правна сложност на делото, с обстоятелството, че по делото са проведени четири съдебни заседания, обема на извършените процесуални действия от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, както и с обема на доказателствения материал, събран по делото. Съдът счита, че така определения размер на адвокатското възнаграждение изцяло съответства и на мотивите и критериите, изложени в Решение на СЕС по дело С-438/22 от 25.01.2024 г. Ето защо в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 2400 (две хиляди и четиристотин) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № 13/РД-253С-128/06.04.2023 г., издадена от директора на РЗОК – П., с която на “Специализирани болници за рехабилитация – Национален комплекс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл.421, ал.1, предл.първо, б.“б“ от Н. за МД за 2020-2022 г. във вр.чл.59, ал.11, т.1, предл.първо, б.“б“ и чл.59, ал.13, предл.първо от ЗЗО е наложена санкция „частично прекратяване на договора“.

ОСЪЖДА Районна здравноосигурителна каса – П. да заплати на “Специализирани болници за рехабилитация – Национален комплекс“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] сумата от 2400 (две хиляди и четиристотин) лева, представляваща сторени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: